

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 24 września 2019 r. w sprawie T-105/17, HSBC Holdings plc i in./Komisja, wniesione w dniu 3 grudnia 2019 r. przez HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France

(Sprawa C-883/19 P)

(2020/C 45/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France (przedstawiciele: K. Bacon QC, D. Bailey, Barristers, M. Simpson, Solicitor, C. Angeli, avocate, M. Giner, advocate)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie pkt 2 sentencji wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) z dnia 24 września 2019 r. w sprawie T-105/17, HSBC Holdings plc i in./Komisja;
- stwierdzenie nieważności art. 1 lit. b) decyzji Komisji C(2016) 8530 final z dnia 7 grudnia 2016 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG [sprawa AT.39914 – Euro Interest Rate Derivatives (EIRD)]⁽¹⁾ lub ewentualnie stwierdzenie nieważności art. 1 lit. b) w zakresie, w jakim dotyczy udziału HSBC w jednolitym i ciągłym naruszeniu po dniu 19 marca 2007 r.; i
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez HSBC w związku ze sprawą T-105/17 i niniejszym odwołaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy: Sąd naruszył prawo w odniesieniu do skutków naruszenia przez Komisję istotnych wymogów proceduralnych, a mianowicie prawa HSBC do przestrzegania zasad domniemania niewinności, dobrej administracji i prawa do obrony.

Zarzut drugi: Sąd naruszył prawo poprzez błędne zastosowanie art. 101 ust. 1 TFUE przy charakteryzowaniu celu manipulacji z dnia 19 marca 2007 r. lub poprzez przeinaczenie odnośnych dowodów.

Zarzut trzeci: Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że obie rozmowy stanowiły naruszenie art. 101 ust. 1 TFUE ze względu na cel. W szczególności Sąd błędnie stwierdził, że można było uwzględnić prokonkurencyjny charakter tych rozmów na podstawie art. 101 ust. 1 TFUE jedynie w kontekście ograniczeń akcesoryjnych względem operacji głównej lub oceny na podstawie art. 101 ust. 3 TFUE.

Zarzut czwarty: wnioski Sądu dotyczące dwóch rozmów w dniach 12 i 16 lutego 2007 r. w oczywisty sposób przeinaczają dowody przedstawione w postępowaniu przed Sądem.

Zarzut piąty: wniosek Sądu, że stwierdzone przez niego w wyroku jednolite i ciągłe naruszenie miało jeden cel, jest obarczony dwoma naruszeniami prawa: (i) oczywistym przeinaczeniem okoliczności faktycznych i dowodów w odniesieniu do rozmowy z dnia 27 marca 2007 r.; oraz (ii) naruszeniem prawa w związku z wnioskiem, że dwie rozmowy na temat uśrednionych cen zmierzały do osiągnięcia jednego celu wskazanego przez Sąd.

Zarzut szósty: Sąd naruszył prawo, gdy stwierdził, że HSBC uczestniczyła w jednolitym i ciągłym naruszeniu obejmującym zachowania, których nie uznano w decyzji za zachowania HSBC o znamionach naruszenia.

⁽¹⁾ Dz.U. 2019, C 130, s. 4.